

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Alkony kezdődő hajnalán

*Ha szívem mint a tollpihe
lassítva száll a semmibe,
egy kicsit talán azt hiszem,
hogy nem ér véget semmi sem.*

*Ősszel halok meg, mint apám,
alkony kezdődő hajnalán.
Ha véget ér, tovább is fáj.
Ahol évszakot vált a táj.*

*Ez nem egyszerű ősz-vörös.
Gyászom a Földdel kölcsönös:
létünk itt volt kísérhető —
ővele én és velem ő.*

*Már milyen régen tudva ez,
hogy verbum caro factum est!
Életet csak az élet ad:
egymásnak hit és gondolat.*

A Tűfok-kapu 2000

*A Tűfok-kapu kétezer.
Nagy, blínös terheket cipel
a teve, s mint a viperák
oly könnyen, szépen siklik át.*

*Ki intézte el, emberek,
hogy mégis átmehesetek? —
kérdi a megfeszített fal.
Lábánál dül a diadal:*

*özönlenek heródések
s még le nem gyilkolt ezredek,
hogy elvegyülve odaát
folytassák Isten ostromát.*

*Patájuk sosem csúszik el.
Visszhangzó bolt: ez 2000.*